

GORSKI

popotnik

Revija planinskega društva LPP
Leto XXXIX, avgust 2019

št.

2

UVODNIK	4
IN MEMORIAM	5
IN MEMORIAM Slavko Krušnik (1924–2019)	5
KAM GREMO	6
PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, 23.–25. 8. 2019	6
MALA MOJSTROVKA (2332 m), 14. 9. 2019	6
ŠPLEVTA (2272 m), 21. 9. 2018.	7
SABOTIN, 28. 9. 2019 – namesto izleta na Srnjak	7
VRHOVI NAD SORIŠKO PLANINO, 5. 10. 2019.	8
KOSTANJEVA NEDELJA S SLOVENSKIM PLANINSKIM DRUŠTVOM TRST, 10. 11. 2019	8
PREČENJE KRIMA (1107 m), 7. 12. 2019.	9
PREDNOVOLETNO SREČANJE ČLANOV PD LPP PR' MEHAČK, 14. 12. 2019.	9
KALIŠČE – DOM NA KALIŠČU (1534 m), 11. 1. 2020.	10
PLANINA PRI JEZERU (1453 m), 25. 1. 2020.	10
KAMNIŠKO SEDLO (1864 m), 1. 2. 2020	11
STROKOVNI ČLANKI	12
PRIPRAVA KOČE NA SEZONO 2019	12
KO SE V GORAH ZABLISKA IN ZAGRMI	14
MLADINSKI KOTIČEK	18
RAŠICA (642 m), VRH STANETA KOSCA – Z OŠ MIŠKA KRANJCA IZ GAMELJN NA RAŠICO	18
PLANINSKI TABOR – PLANINA PRI JEZERU, 10. –14. junij 2019	19
PLANINCA – IZLET, RAZPISAN ZA SOBOTO, 25. 5. 2019.	21
KJE SMO BILI	22
OBLAČNO S PRŠENJEM, PA VENDAR JASNO IN VEDRO	22
POHOD DELAVCEV JAVNEGA PODJETJA LJUBLJANSKI POTNIŠKI PROMET NA PLANINO PRI JEZERU, 15. 6. 2019	24
ZANIMIVOSTI	25
SPLETNA STRAN NAŠE KOČE V ANGLEŠKEM JEZIKU	25
ŠE UTRINKI Z ZBORA ČLANOV, 22. 2. 2019	26
IZLETI PD LPP 2019/20.	28

GORSKI

Popotnik

Leto XXXIX / št. 1, avgust 2019
ISSN 2232-397X.
Natisnili smo: 250 izvodov

Izdaja:
PLANINSKO DRUŠTVO LPP,
Celovška cesta 160,
1000 Ljubljana,

Tel.: 01 58 22 751,
gsm: 031 259 156
mail: pdlpp1974@gmail.com
url: <http://www.pdlpp.si>

Uradne ure vsak četrtek
od 14:00 do 18:00 ure

Zanj:
TOMO RUSIMOVICH, predsednik

Prispevke pošiljati na:
silva.papez@lpp.si

Odgovorni urednik:
TOMO RUSIMOVICH

Uredniški odbor:
TOMO RUSIMOVICH
BOJANA BURNIK
HELENA NOVAK

Tehnično uredništvo:
SILVA PAPEŽ
GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:
SILVA PAPEŽ
EMILIJA VRABER

Zunanji sodelavec:
TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:
FRANCI NOVAK

Grafična priprava za tisk in tisk:
PARTNER GRAF D.O.O.

Fotografija na naslovnici:
Pogled na okno pove marsikaj...

Foto: Helena Novak

TOMO RUSIMVIČ

Planinsko gospodarstvo je pojem, ki nima enoznačnega pomena; če bi povprašali nepoznavalce tega pojma, bi dobili veliko različnih odgovorov. Google nam ponudi veliko zadetkov na to temo, ki so povezani s pašništvom, sirarstvom, z delovanjem agrarnih skupnosti in podobnim. Raziskave planinskega gospodarstva so večinoma v domeni etnologov in geografov.

Premalo se zavedamo, da je del planinskega gospodarstva tudi planinska infrastruktura, ki so jo v stoletni zgodovini planinstva vzpostavila naša planinska društva. V Sloveniji imamo 161 planinskih koč, od tega je koč prve kategorije 31, koč druge kategorije 49 in koč tretje kategorije 81. V teh kočah je 7.400 ležišč in 10.000 sedežev. Poleg koč so del planinske infrastrukture tudi planinske poti. V Sloveniji imamo 10.014 km oskrbovanih planinskih poti, od tega je 9.883 km lahkih, 81 km zahtevnih in 50 km zelo zahtevnih poti. Za vse te poti skrbi 773 registriranih markacistov v planinskih društvih. Omenjene številke kažejo na impozantno planinsko infrastrukturo, ki je v domeni prostovoljcev – planincev v okviru planinskih društev PZS. Kljub temu da je ta planinska infrastruktura pomemben del v slovenski turistični ponudbi, pa država nima pravega posluha za to področje.

Zgodovino nastajanja te planinske infrastrukture je podpredsednik PZS Miro Eržen na posvetu o planinskem gospodarstvu razdelil na štiri obdobja: obdobje 1893–1914 je obdobje splošnega navdušenja članstva in obdobje individualnih mecenov (Jakob Aljaž, Žiga Zois), 1918–1941 je obdobje podpore in ponosa najvišjih predstavnikov kraljevine SHS (kralj Aleksander itd.), 1964–1989 je obdobje širše družbene podpore (sistemska podpora planinstvu, pomoč gospodarstva pri graditvi in vzdrževanju koč), obdobje po 1991 pa je obdobje neoliberalnega odnosa do planinske infrastrukture, zato so možnosti poslovanja in pričakovanja obiskovalcev v obratnem sorazmerju z dejanskimi možnostmi, ki jim lahko sledijo koč oziroma vzdrževalci planinske infrastrukture.

Na ravni države ni sistemske podpore za reševanje najbolj aktualnih težav planinske infrastrukture, dostop do sredstev EU in drugih sredstev je onemogočen. Edina nepovratna sredstva, ki jih planinska društva lahko dobijo, so sredstva Fundacije za šport, ki se napaja iz iger na srečo. Če se planinske koč ne bi tretirale kot športni objekti, pa tudi tega vira ne bi bilo. Govori se, da bi morale stroške financiranja vzdrževanja planinskih poti nositi občine iz pobrane turistične in promocijske takse, vendar do konkretnih rešitev še ni prišlo.

Na letošnjem posvetu o planinskem gospodarstvu, ki ga je organizirala PZS, smo imeli priložnost poslušati predavatelje iz avstrijske Koroške in Južne Tirolske. Oboji so poudarili, da je pomoč države in dolinskega turističnega gospodarstva nujen pogoj za uspešno vzdrževanje poti in planinskih postojank. Predavatelj iz Avstrijske Koroške je povedal, da pot do sredstev, ki jih za razvoj planinske infrastrukture daje deželna vlada, ni bila lahka. Njihova planinska društva in njihova zveza so več let intenzivno vodili kampanjo preko medijev (televizija, radio, časopisi) in izvedli tudi referendum o potrebi, da deželna vlada financira planinsko infrastrukturo, in trud se jim je obrestoval, saj na leto prejmejo 3.600.000 €, ki jih nato razdelijo glede na potrebe vzdrževalcev koč in poti. Na vprašanje, koliko bi po njegovem morala dajati država Slovenija, je rekel, da najmanj 2–3 milijone €. Torej od čakanja na miloščino države za razvoj naše planinske infrastrukture ne bo koristi, PZS bo morala aktivirati vse svoje člane in preko medijev pritisniti na državo (Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo – Direktorat za turizem), da bo postala planinska infrastruktura in z njo planinsko gospodarstvo pomemben del turistične ponudbe Slovenije. Če za primer navedem samo našo planinsko postojanko, v kateri letno prespi ca. 2.800 planincev, od tega 1.800 tujcev, lahko sklepamo, da ti planinci, ki pridejo v naše hribe le zaradi lepot Fužinskih planin in naše gostoljubne koč, tudi v Bohinju in drugje v Sloveniji pustijo precej denarja v nastanitvenih in gostinskih objektih. Za konec pa bom uporabil izrek našega prijatelja Gregorja – sirarja s Planine v Lazu: »Skup mor' mo držat, pa bo za vse dovolj dela in zaslužka«, pri tem mislim na Turizem Bohinj, Občino Bohinj, PZS, TNP in še koga na državni ravni.

*Podatki v prispevku so povzeti po predavanju Mira Eržena na posvetu o planinskem gospodarstvu, februarja 2019.

IN MEMORIAM SLAVKO KRUŠNIK (1924–2019)

TOMO RUSIMVIČ

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar druži nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena
zanje so razdalje, kraj in čas.
(M. Kačič)*

V soboto, 23. marca 2019, je v 95. letu starosti preminil naš častni član Slavko Krušnik. Vse, ki smo ga poznali, je ta vest globoko pretresla in nastalo praznino bo težko zapolniti.

Najine poti so se srečale v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, ko sem se zaposlil v takratnem VIATOR-ju, Slavko pa je bil tam novinar in je skrbel za izhajanje službenega glasila. Človeka, kot je Slavko, težko spregledaš, tako da sva že takrat navezala stike. Najin drugi začetek sodelovanja pa sega v 90. leta, ko sem postal predsednik Planinskega društva INTEGRAL, Slavko pa je bil naš planinski vodnik in je vodil naše planince v zanimive kraje po vsej Sloveniji. Ko so mu leta začela onemogočati naporne planinske pohode, je Slavko organiziral le še pohod »Po poteh spominov in tovarštva« in prav poseben dogodek je bil, ko nam je na Viču predstavil tiskarno Podmornica, kjer je tik ob žici, ki je obdajala okupirano Ljubljano, kot

sedemnajstleten fant tiskal gradivo za OF. Kot vodnik pa je za manjše skupine »somišljenikov« deloval še dolgo v devetdeseta leta. Nepozaben je njegov napotek: **»V hribe moraš hoditi v vsakem vremenu, kajti le tako ne boš vedno hodili v dežju!«**

Aktivno se je vključil tudi v pripravo našega društvenega glasila Gorski popotnik, pomagal nam ga je urejati vse do svoje zahrbtne bolezni; samo zadnjo številko v februarju smo izdali brez njegovega sodelovanja. Njegova dobra volja, njegove šale so bile vedno prisotne na naših skupnih aktivnostih in le stežka smo našli šalo, ki je on ne bi že poznal. Kot član našega uredništva se je redno udeleževal sestankov upravnega odbora, na katerih je z zanimanjem spremljal problematiko delovanja našega društva. Za njegovo prizadevno delo v našem društvu smo mu ob 40-letnici društva podelili naziv **»častni član Planinskega društva LPP«**. Za svoje planinsko udejstvovanje je prejel tudi priznanje PZS **»Zlati častni znak Planinske zveze Slovenije«**.

Še posebej pa mi je ostalo v spominu njegovo vprašanje, kadar koli smo se dogovarjali o rešitvi kake naloge: **»Ali lahko jaz kaj pomagam?«** Če ti 90-letni možakar reče, ali lahko kaj pomaga, bi se morali vsi mlajši aktivni člani društva, ki so manj zavzeti, manj pripravljeni za prostovoljno razdajanje svojega časa in znanja, močno zamisliti.

V uredniškem odboru našega društvenega glasila bomo zelo pogrešali njegovo nesebično delo lektorja in koordinatorskega dela v tiskarni, kjer je glasilo nastajalo.

Vsi naši člani, ki so ga poznali, so cenili njegovo nesebično delo, njegovo pokončno držo, njegov socialni čut za pravičnost in njegovo dobro voljo, ki jo je radodarno delil z nami.

Slavko, hvala za vse, kar si storil za naše društvo in njegove člane, in hvala ti za pot, ki smo jo prehodili skupaj!

PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, 23.–25. 8. 2019

UO PD LPP

V prvi letošnji številki Gorskega popotnika smo ta izlet opisali v članku "Razbremenimo Triglav". Gre za idejo, da razbremenimo svojega očaka, ki je v avgustovskih dneh zelo obremenjen, in se raje podamo v zamaknjen in samotni svet Fužinskih planin, kot to področje imenuje Tine Mihelič. Koncept izleta, ki bi ga lahko imenovali kar »Dan Fužinskih planin«, je, da se v petek pozno popoldan odpravimo v Staro Fužino in od tam preko Planine Blato do naše gostoljubne koče.

Naslednji dan bosta organizirana dva izleta, zahtevnejši in lažji. Zahtevnejši izlet bo na kralja Fužinskih planin, Debeli vrh. Nanj se bomo odpravili že zelo zgodaj, da nas ne bodo presenetile popoldanske nevihte. Na povratku bomo posedeli na Planini v Lazu in se prepustili majerici Luciji ter njenim dobrotam (kislo mleko, sir, bohinjski koruzni žganci itd.). Druga skupina pa se bo podala do Dednega polja in nato po eni od lepših planinskih poti do Planine v Lazu, kjer bodo tudi oni proučevali, kako so nekoč tam živeli pastirji, pastirice in majerji. Sobotni večer je namenjen veselemu druženju, za katerega bo vsak prispeval malo dobre volje, da bo lušno. V nedeljo bi se lahko podali preko Vodičnega vrha in Vogarja v dolino (nekateri pa lahko tudi preko Pršivca). Program pa se lahko še spremeni. Odvisno bo od vremena in volje udeležencev.

Prijavite se, ne bo vam žal, saj vas na izlet vabi UO PD LPP. Upajmo, da bo tudi kaj prispeval!

Planina v Lazu

MALA MOJSTROVKA (2332 M), 14. 9. 2019

STANISLAV KRAGELJ

Zborno mesto: ob 6h pred sedežem društva LPP na Celovški cesti 160

Izhodišče: Vršič (1611 m)

Zahtevnost: zelo zahtevna označena pot (Hanzova pot)

Čas hoje: 6 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: pohodne palice, čelada, plezalni pas, samovarovalni komplet, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, potrjena članska izkaznica.

Kratek opis:

S parkirišča na Vršiču se usmerimo v smeri prevala Vratca (1807 m), s sedla po gornji poti proti steni Šitne glave. Po plezalni poti sledimo klinom in pletenicam proti vrhu Šitne glave, kjer se pot položi. Nadaljujemo po odprtem terenu do vršnega strmega pečevja, kjer je še malo telovadbe do vrha Male Mojstrovke.

Povratek na Vršič po južni poti čez Grebenec.

ŠPLEVTA (2272 M), 21. 9. 2018

JANEZ MEDVED

Izhodišče: Poldov rovt v Vratih (941 m)
Čas hoje: 8 ur
Zahtevnost: delno zahtevna neoznačena pot
Način prevoza: kombi in/ali osebni avtomobili
Oprema: standardna gorniška oprema

Kratek opis poti:

Poldov rovt v Vratih je naše izhodišče. Nadaljujemo po neoznačeni, vendar dobro vidni poti, nekaj časa po gozdu do razpotja, kjer krenemo v desno po poti, ki vodi skozi Brinje. Ves čas se nam ponujajo čudoviti razgledi, občudujemo dolino Vrat in za njo vršake s Triglavom na čelu. Kmalu prispemo na vrh, ki je lepo porasel s travo. Od tu se nam odprejo lepi razgledi na Dovški Križ, Oltar, Rokave in na Bivak II, mimo katerega nas bo vodila pot v dolino. Vračali se bomo po meliščih pod Šplevto, ki se spuščajo daleč v dolino. Ko se končajo, pridemo do vode, pri kateri se lahko odžejamo. Še nekaj poti moramo prehoditi in že prispemo do izhodišča.

SABOTIN, 28. 9. 2019 – NAMESTO IZLETA NA SRNJAK

BERGANT FRANC-BERGI

Ob 7.00 se bomo zbrali pred LPP na Celovski 160 in se s kombijem ali osebnimi vozili odpeljali proti Primorski.

Izhodišče: Solkan
Čas hoje: 4 h
Zahtevnost: lahka označena pot
Viš. razlika: 509 m
Način prevoza: kombi in/ali osebni avtomobili
Oprema: primerna za sredogorje in palice

Kratek opis poti:

Mimo Nove Gorice nadaljujemo vožnjo proti Tolminu. Na koncu Solkana zavijemo levo na veliko parkirišče, ki se nahaja pred solkanskim mostom.

S parkirišča prečimo solkanski most. Na drugi strani Soče opazimo planinske oznake za Sabotin (južna in severna pot). Za vzpon na Sabotin po "južni" poti nadaljujemo ob robu asfaltirane ceste, ki nas po nekaj minutah pripelje do ostrega desnega ovinka, od koder se usmerimo na strmo peš pot, ki se vzpenja skozi pas grmičevja. Nekoliko višje markirana pot preči cesto in se nato na drugi strani vzpne po strmih stopnicah.

Naprej strmina rahlo popusti in pot nas po nekaj nadaljnjih minutah hoje pripelje na staro vojaško mulatjero, kateri sledimo le kratek čas, nato pa prispemo do prijetnega "počivališča" in razgledišča, za katerim se začne pot ponovno strmo vzpenjati. Deloma kamnita pot nam občasno nudi lepe razglede na Goriško.

Po približno 1 uri hoje prispemo na glavni greben Sabotina, kjer opazimo ruševine cerkvice svetega Valentina. Po kratkem spustu nas skozi redki pas grmičevja pot pripelje na naslednji predvrh Sabotina.

Vzpon nadaljujemo po zelo razglednem grebenu, s katerega se nam odpirajo lepi razgledi na reko Sočo in Sveto goru. Pot, ob kateri so vidni številni ostanki iz prve svetovne vojne, nas po uri in pol pripelje na vrh razglednega Sabotina.

Sabotin je vzpetina nad Novo Gorico oz. Solkanom. Kljub svoji skromni višini je odlično razgledišče s pogledom na Julijce, reko Sočo, goriško kotlino, Kras, morje, Furlansko nižino in zahodne Alpe. Zanimiv je tudi z zgodovinskega vidika, saj so se tukaj bile najhujše bitke v prvi svetovni vojni. Pod njim se čez reko Sočo pne železniški most z največjim kamnitim lokom na svetu. Most je bil kot ključni objekt na drugi železniški povezavi med Trstom in Dunajem leta 1906 zgrajen še v času Avstro-Ogrske.

VRHOVI NAD SORIŠKO PLANINO, 5. 10. 2019 TOMO RUSIMVIČ

Lani je zaradi slabega vremena ta izlet odpadel, zato bomo letos poskusili znova.

Nad Soriško planino je venec vrhov, ki bodo naš tokratni cilj. Ker je na vrhovih vse polno vojaških objektov, ki spominjajo na nekdanjo jugoslovansko-italijansko rapalsko mejo, se lahko ob ogledu podzemnih hodnikov, kasarn in drugih nemih prič minulega stoletja kar precej zamudimo in se na izhodišče vrnemo precej kasneje, kot smo sprva načrtovali. Seveda je za ogled »krtove dežele« nujno potrebna svetilka. V nasprotnem se lahko tavanje pod zemljo konča s pošteno buško, če ne še čim hujšim. Obredli bomo celoten pušelj vrhov, zato bomo začeli z vzponom od Litostrojske koče (1306 m) na Možica (1602 m) po označeni poti, ki nas vodi mimo smučišča po zložni dolinici na sedlo pod Slatnikom, kjer naletimo na kasarno in kapelico pod vrhom. Sledi še malo vzpona na bližnji Možic z že

od daleč vidno železno kupolo na vrhu. Vrnemo se na razpotje in se povzpnejo še na oba vrhova Slatnika. Prvi je s 1609 m najvišja točka vrhov nad Soriško planino. Malo nižji jugovzhodni vrh (1597 m) lahko prečimo ali pa obidemo lučaj nižje po udobni mulatjeri. Bolj planinsko je seveda po nezahtevnem grebenu. Nato sestopimo na sedlo pod Lajnarjem (1549 m), se povzpnejo nanj in, seveda, če bo volja, nadaljujemo še na Dravh (1547 m). Tudi vzpon nanj ni težaven. Na izhodišče se lahko vrnemo čez Lajnar ali pa jo s sedla med njim in Dravhom uberemo po »smučarski bližnjici«. Na omenjena vrhova pripelje tudi označena, vendar bolj ali manj zaraščena pot z Zgornje Sorice čez jugovzhodna pobočja. Če bo sreča z vremenom, bomo lahko občudovali dovršen del našega visokogorskega sveta z največjo naravno »lužo« pri nas.

KOSTANJEVA NEDELJA S SLOVENSKIM PLANINSKIM DRUŠTVOM TRST, 10. 11. 2019

UO PD LPP

Priljubljen izlet, ki ga vsako leto organizirajo naši prijatelji iz SPD Trst, je že konstanta v naših izletniških programih. Tudi letos vabimo vse, ki se v dobri družbi radi sprehodijo po kraški gmajni in občudujejo rdeč ruj, da se udeležijo izleta, ki ima poleg pohoda, ob dobri jedi in pijači ter s pečenim kostanjem za povrh, glavni poudarek na druženju s pobratenimi planinci. Degustirali bomo tudi, kaj je našim prijateljem – slovenskim vinarjem na Tržaškem – prinesel sv. Martin.

Na kostanjevo nedeljo vas vabi upravni odbor našega društva, ki bo poskrbel za brezplačen prevoz udeležencev.

IZLET V NEZNANO, 23. 11. 2019

UO PD LPP

Ker gremo v neznano, vas na tem mestu seznanjamo le z nekaj nujnimi podrobnostmi.

Dobimo se v soboto, 23. 11. 2019, ob 7. h na sedežu društva Celovška 160 (za rampo). Povratak bo v poznih popoldanskih urah.

Zahtevnost ture: tura tehnično ni zahtevna

Izhodišče: neznano (malo čez 300 m)

Trajanje ture: nekaj ur – verjetno bo krajši pohod in ogled kake znamenitosti, za tiste, ki ne hodijo radi, pa bo organiziran prevoz na cilj

Oprema: osebna planinska oprema

Obutev: nizki ali visoki pohodni čevlji (kopna tura)

Vodja: vodniki PD LPP

Prevoz: upam, da nas bo za avtobus, če ne pa kombi in osebni avto

Obvezna oprema: štrudl in podobne dobrote iz domače pečice ☺

V nahrbtniku naj bo kak sendvič in nekaj pijače, da zdržite do kosila.

Dodatne informacije in prijave pri Nini. Zadnji dan za prijave je četrtek, 21. 11. 2019, do 18. h na sedežu društva.

Prijava je veljavna ob vplačilu kavcije, ki znaša 15 EUR (ostale stroške krije društvo). Plačilo možno na TRR IBAN SI56 0204 3001 2838 045 (sklic: neznano-kavcija) ali na avtobusu.

Vabljeni vsi člani in njihove družine, izlet bo zanimiv, pester in z obilo dobre volje, ki jo boste prinesli udeleženci!

PREČENJE KRIMA (1107 M), 7. 12. 2019

STANISLAV KRAGELJ

Zborni mesto: ob 7h pred sedežem društva LPP na Celovški cesti 160

Izhodišče: Iška vas (309 m)

Zahtevnost: lahka snežna pot

Čas hoje: 5 h

Način prevoza: mestni avtobus LPP št. 191 (Urbana-2) in mestni avtobus št 19B (Urbana)

Priporočena oprema: pohodne palice, male dereze, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za tekoče leto.

Kratek opis:

S končne postaje Iška vas se usmerimo na pot v smeri Gornji Ig in nadaljujemo v smeri proti vrhu Krim.

Povratak k Jezeru (Podpeč). Z vrha se usmerimo na pot v smeri Planince. Pri cerkvi Sv. Tomaža bo krajši postanek, nato nadaljujemo v smeri Ledene jama in naprej do Jezera.

PREDNOVOLETNO SREČANJE ČLANOV PD LPP PR'MEHAČK, 14. 12. 2019

UO PD LPP

Za naš tradicionalni pohod še vedno velja pravilo »več nas bo, bolj lušno bo«. Z datumom srečanja smo malo pohiteli, da boste imeli v božično-novoletnih dneh več časa za svoje bližnje. Vsi, ki ste se srečanja udeleževali do sedaj, boste zopet prišli, tisti, ki pa še niste bili, pa pridite – ne bo vam žal! Vsako leto enako, pa vendar vsako leto malo drugače, kot je po navadi v veselem decembru!

Kot je že v navadi, se bomo na pohod podali po Mačkovem grabnu do Gont, nato pa se bomo preko Polhograjske Grmade spustili do kmečkega turizma Pr'Mehačk, lahko pa, da se bo Herman spomnil kake nove variante pohoda, pustimo se presenetiti. Pot bomo prilagodili zimskim razmeram in vremenu. Po kmečki pojedini nas bo obdaroval Božiček, ki pa nima svojega fonda za darila, zato mora vsak udeleženec prinesiti s seboj darilo v vrednosti 5–10 €. Darila bo Božiček nato na podlagi žrebanja razdelil. Sledi družabni del, izmenjava vtisov o letošnjih planinskih dogodivščinah in načrtovanje novih planinskih podvigov. Upam, da se bomo ob zvokih harmonike (duo Janez) tudi malo zavrteli in si zaželeli vesele praznike ter srečno in zdravo novo leto ter obilo uspešnih planinskih doživetij.

KALIŠČE – DOM NA KALIŠČU (1534 M), 11. 1. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zborno mesto: ob 6h pred sedežem društva PD LPP na Celovski cesti 160

Izhodišče: Mače (551 m)

Zahtevnost: lahka snežna tura

Čas hoje: 5 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: pohodne palice, dereze (male dereze), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika. Članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2020.

Rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič
tel.: 031/259-156 do četrтка,
9. 1. 2020.

Kratek opis:

S parkirišča Mače gremo po cesti do razpotja in se usmerimo na gozdno pot v smeri Kališča.

Povratek v Mače po poti vzpona.

PLANINA PRI JEZERU (1453 M), 25. 1. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zborno mesto: ob 6h pred sedežem društva PD LPP na Celovški cesti 160

Izhodišče: Stara Fužina (551 m)

Zahtevnost: lahka snežna tura

Čas hoje: 6 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: pohodne palice, dereze (male dereze), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika. Članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2020.

Rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič tel.: 031/259-156 do četrтка, 23. 1. 2020.

Opomba: na Planini bomo vadili hojo z derezami, ustavljanje s cepinom, izdelali bivak v snegu in izvedli vajo z lavinsko žolno.

KAMNIŠKO SEDLO (1864 M), 1. 2. 2020

JANEZ MEDVED

Izhodišče: Dom v Kamniški Bistrici (601 m)

Čas hoje: 8 h – dnevna tura

Zahtevnost: neoznačena pot pozimi

Način prevoza: kombi in/ali osebni avtomobili

Oprema: standardna zimska gorniška oprema, čelada, cepin, dereze

Kratek opis poti:

Pot nas vodi od Doma v Kamniški Bistrici po že uhojeni poti skozi gozd vse do Pastirjev, kjer je zasilni bivak. Od Pastirjev dalje je običajno nekoliko več snega, pogosto hodimo po splaženem snegu. Proti vrhu nas pot v ključih pripelje do Kamniške kočice na Kamniškem sedlu, ki je običajno odprta tudi v zimskem času (dobi se topel čaj pa še kaj, na toplem se lahko preoblečemo).

Vračamo se po isti poti.

Kratek opis:

S parkirišča v Stari Fužini se usmerimo na gozdno pot v smeri planine Vogar. Mimo Kosijevega doma na Vogarju (1054 m) gremo proti planini Blato. S planine po gozdni poti do Planine pri Jezeru.

Povratek na planino Blato in po cesti do Stare Fužine.

PRIPRAVA KOČE NA SEZONO 2019

TOMO RUSIMVIČ

Letos smo v okviru priprave koče na planinsko sezono izvedli tudi dve posodobitvi obstoječih sistemov. Prva posodobitev je bila na sistemu za oskrbovanje koče s pitno in sanitarno vodo. Stari način je zagotavljal le filtracijo in UV dezinfekcijo za pitno vodo iz zajetja. V našem studencu je prisotna bakterija *Escherichia Coli* (E. Coli), ki je komezalna bakterija (normalna mikroba populacija) in se normalno nahaja v debelem črevesu toplokrvnih organizmov (ljudi in živali). V našem primeru je prisotnost te bakterije posledica kravjih iztrebkov, ki so na pobočju jezerske kotline. Bakterija E. Coli je prva bakterija, ki se naseli v sluznici črevesa dojenčka približno 40 ur po porodu in tam ostane vse življenje. Analize vzorcev vode iz zajetja vsako leto pokažejo manjšo količino teh bakterij v izviru. UV dezinfekcija te bakterije uniči, zato v analizi vode, ki jo uporabljamo na šanku in v kuhinji, niso več prisotne. Praviloma bakterija E. Coli zdravemu človeku z dobrim imunskim sistemom ni nevarna. Nevarna je le ljudem, ki imajo oslabilen imunski sistem (tudi starejšim in otrokom), in lahko povzroča drisko ter vnetje sečil. Bakterija preživi določen čas tudi v prostem okolju in je idealna za ugotavljanje kontaminacije pitne vode. Za sanitarno vodo v straniščih in umivalnicah

uporabljamo sanitarno vodo, ki jo sestavljata voda iz studenca (višek pitne vode) in voda, ki jo zajemamo s streh naših dveh objektov (deževnica). Analiza te vode je vsako leto prikazala manjšo količino bakterije E. Coli, ki je prišla z vodo iz studenca. Ker si gostje v naših umivalnicah umivajo tudi zobe, in tako pride sanitarna voda v stik s sluznico v ustih, bi to lahko povzročilo zdravstvene težave. Nekateri jo točijo tudi v steklenice in pijejo na svojih poteh. V novi rešitvi smo namestili tudi UV dezinfekcijo za sanitarno vodo in tako zagotovili, da E. Coli niso prisotne v vodi, ki jo uporabljamo v sanitarijah. Oba vhoda, po katerih prideta pitna in sanitarna voda v kočo, imata po novem dva filtra (grobi in fini filter) ter UV dezinfekcijo. Letošnja analiza pitne vode iz obeh virov je pokazala, da nam je uspelo zagotoviti, da v našem vodovodu ni več bakterije E. Coli.

Druga posodobitev pa je bila zamenjava starega agregata WFM D140 LDEV, ki je po 17 letih na naši koči opravil svoje delo. Izpuh starega agregata je zadnja leta precej kadil, kar je bila posledica obrabe motorja, ki je opravil ogromno delovnih ur. Druga pomanjkljivost pa je bila, da smo imeli trifazni agregat, uporabljali pa smo večinoma le eno fazo, ker je napeljava v koči enofazna. Trifazni sta bili le dve črpalki za vodo. Tako je bila na voljo le moč 4,7 kW, čeprav so bile na voljo tri faze s skupno močjo 14 kW. Novi agregat MASE MPF 22BA je enofazen in zagotavlja 14,5 kW moči. Seveda smo zato morali zamenjati tudi obe črpalki za vodo in nabaviti ustrezni enofazni črpalki. Celotna zamenjava je potekala dokaj hitro, saj smo končali v enem dnevu. Precej časa smo porabili za izdelavo novega izpuha (stari agregat je imel izpuh na vrhu, novi pa ga ima pri tleh); izpušno cev smo morali zvariti na kraju samem in jo povezati s starim izpuhom. Nemalo smo bili začuden, ko smo v kanalu, ki odvaja topel zrak iz hladilnika agregata v okolje, našli tri kune, ki so se hotele greti na toplu zraku, vendar po navpičnem kovinskem kanalu niso mogle več nazaj na prostost. Bile so že balzamirane, saj so bile verjetno v kanalu že nekaj let. Sedaj smo namestili mrežo, da živali ne morejo več v kanal za odvod toplega zraka. Več o akciji si oglejte v fotoreportaži.

Če koga zanima nakup starega agregata in starih črpalk, naj se javi na društveni e-mail: pdlpp1974@gmail.com. Trenutno je še oboje na voljo po znižani ceni.

Nova sistema za filtriranje in UV dezinfekcijo

Skupinska slika veterana z ekipo za demontažo

Balzamirane kune – pa samo pogreti so se hotele v zračnem kanalu!

Staro se umika novemu

Ponosni gospodar ob novi pridobitvi

Stari trifazni črpalki sta pri nas zaključili z delom

Stari agregat na poti v dolino

Nova pridobitev naše koče je tudi plinski žar, ki nam ga je podaril naš član Franci Starec iz SPD Trst. Pridobitev je bila prvič preizkušena na srečanju delavcev LPP na Planini pri Jezeru, ki so lahko uživali v odličnih pleskavicah, »ljutih kobasicah« in hrenovkah.

Hvala Franci, ob priložnosti bomo spekli tudi kakšno ribo in jo zalili s tvojim vinom.

Plinski žar z vso pripadajočo opremo

KO SE V GORAH ZABLISKA IN ZAGRMI IRENA PEČAVAR ČARMAN

Strele so zelo veličastne, če vse gledamo iz varne razdalje. Udarijo lahko tudi 16 kilometrov stran od nevihtnega oblaka. Kadar slišimo udar strele, smo že v njenem dosegu in moramo poiskati varno zavetje. Zaščite pred udarom strele ni, je samo preventiva, kar pomeni, da se v gore odpravimo dovolj zgodaj in smo takrat, ko so poletne nevihte najpogostejše, v popoldanskem času, že na varnem v dolini ali v planinski koči.

Če nas nevihta presenetiv gorah, je nujno, da sestopimo z grebenov in izpostavljenih vrhov, sploh tam, kjer so jeklenice oz. predmeti iz železa, ali pa je skala rdeča, kar pomeni, da vsebuje kovine. S sebe odstranimo vse kovinske predmete, jih ne odvržemo, ampak spravimo na varno mesto, stran od sebe. Svetujemo, da se usedete na hrbtno podlogo od nahrbtnika, noge spravite v nahrbtnik in oblečete zaščitna oblačila. Biti moramo čim nižji. Pazite tudi, če imate na glavi čelado in ima ta kovinske zakovice. V tem primeru je bolje, da jo snamete z glave. Izogibamo se osamelih, izpostavljenih predmetov (drevesa, vihariniki). S

telesom se ne dotikamo sten, če smo v kotanji ali jami, je najvarnejše mesto sredina jame oz. kotanje.

Vlažne grape, po katerih teče voda, so tudi zelo verjetna mesta za udar strele. Najvarneje pred udarom strele je na melišču, kjer čepimo ali sedimo na nahrbtniku. Če vseeno nadaljujemo sestopanje, naj bo razdalja med nami vsaj 20 metrov.

Tega si nisem izmislila jaz, ampak je povzeto po objavi na spletni strani Planinske zveze Slovenije, avtor pa je Matjaž Šerkezi, strokovni sodelavec PZS, alpinist in gorski reševalec. Jaz pa dodajam naslednje.

Kako pomagamo, če nekoga udari strela?

- Pohitimo k poškodovanemu, pri tem pazimo, da tudi sami ne postanemo žrtev strele. Najbolje je, da ga prenesemo v varno zavetje, če pa sumimo na poškodbo hrbtenice, poškodovanca ne premikamo.
- Poškodovanec nima električnega naboja in se ga lahko takoj dotaknemo.
- Preverimo dihanje in srčni utrip; kadar nezavesten človek diha in ima srčni utrip, ga položimo v bočni položaj za nezvestnega.
- Kadar nezavesten človek ne diha, sprostimo dihalno pot.
- Če še vedno ne diha, začnemo z umetnim dihanjem in masažo srca, in sicer v ritmu 30 masaž srca, temu sledita 2 vpiha (usta na usta).
- Pomoč pokličemo vedno – 112, tudi če je poškodovanec samo opečen, diha pa normalno in tudi bitje srca je prisotno.
- Tudi v primeru, da človek, ki ga je udarila strela, ne kaže znakov poškodb, je nujno, da ga pregleda zdravnik.

Nakit, kot so verižice, zapestnice in podobno, ne sodijo na planinsko turo, ker smo s tem samo še bolj privlačni za strela, to pa ne pomeni, da morajo vsi poročni prstani ostati doma.

Še ena vrsta ljudi je, ki morajo temeljito premisliti, kako se lahko hitro umaknejo pred nevihto in strela. To so tisti, ki imajo vgrajen pace maker (srčni spodbujevalnik) in pa tisti, ki imajo v sebi osteosintetski material (to so ploščice in vijaki).

Udar strele je veliko bolj verjeten, kot pa da boste zadeli na lotu, zato se umaknite na varno in počakajte, da se nebo umiri. Potem pa varno naprej, kamorkoli vas nesejo noge.

WWW.PZS.SI

WWW.FACEBOOK.COM/PLANINSKAZVEZASLOVENIJE

Odgovorno in varno čez planinske pašnike

Planinska zveza Slovenije
Ob železnici 30 a, 1000 Ljubljana
+ 386 (0)1 43 45 680
www.pzs.si

- **planinske koč:**
www.koce.pzs.si
- **planinske poti :**
www.stanje-poti.pzs.si
- **varneje v gore:**
www.varneje.pzs.si

Izdala Planinska zveza Slovenije,
julij 2019, 5000 izvodov.
Naslov izvirnika: Miteinander auf Österreichs
Almen
Ilustracije: Andreas Rampitsch
Priredba: Dušan Prašnikar, Katja Maček
Oblikovanje: Andreja Aljančič Povirk
Tisk: Fotolito Dolenc d.o.o.

PLANINSKO PAŠNIŠTVO V SLOVENIJI

V Sloveniji je več kot 200 planin, na katerih se pase živina. Planinska paša je tradicionalen način rabe kmetijskih površin v gorskih območjih in je bistven pogoj za obstoj nekaterih kmetij v dolini ter pomemben naravovarstveni dejavnik.

Planinsko pašništvo je zaznamovalo pet tisoč let človekove navzočnosti v Alpah. Na podlagi tisočletnih izkušenj in vedno boljšega poznavanja narave se je oblikovala gospodarska dejavnost, ki je lahko preživela le zaradi posebnega odnosa do narave. Ta poseben odnos temelji na naslednjih načelih: naravne vire in dobrine lahko uporabljamo, ne pa izrabljamo, lahko jih izkoriščamo in ne izkoristimo, jemljemo, sočasno pa ohranjamo in varujemo. To so temeljna spoznanja planinskega gospodarstva.

Na planinah nastajajo kakovostni mlečni izdelki, ki jih lahko kmetje ponudijo obiskovalcem planin ter kupcem v dolini. Izdelki so za kmete možnost za dober zaslužek, ki je temelj za ohranjanje kmetijske dejavnosti.

(povzeto po www.tnp.si)

TURIZEM IN PAŠA NA PLANINAH

Planine so priljubljen izletniški cilj.

Na nekaterih planinah obiskovalci lahko poskusijo mleko in mlečne izdelke ter tradicionalne jedi in si ogledajo predelavo mleka v mlečne izdelke, ponekod je možno tudi prenočiti.

Obiskovalci planin uživajo v naravi in kulturni krajini, hkrati pa spoznavajo tradicionalno kmetijsko dejavnost ter razvijajo spoštovanje do narave in ljudi, ki na planinah delajo. Obiskovalci kmetom prinašajo dodaten zaslužek, posledica pa je obojestransko zadovoljstvo ter možnost za dodaten razvoj območja.

ODGOVORNO IN VARNO ČEZ PLANINSKE PAŠNIKE

Na Planinski zvezi Slovenije vsem planincem, obiskovalcem gora vedno želimo srečno pot in varen korak.

V zgibanki, ki je pred vami, bi radi opozorili na **odgovorno in varno prečkanje planinskih pašnikov**. Z upoštevanjem nekaterih nasvetov se boste pri hoji preko planin in pašnikov izognili neprijetnim dogodkom pri srečanju z živalmi na paši.

KO PLANINSKE POTI PREČKAJO PAŠNIKE

Številne planinske poti vodijo čez pašnike, na katerih se pase živina. Živali so ljudem praviloma nenevarne, moramo pa se zavedati, da za lastno varnost najboljše poskrbimo sami. Spoštujte delo kmetov na planinah, ob srečanju z živalmi pa upoštevajte naslednje nasvete:

1

Izogibajte se stiku s pašnimi živalmi in **živali ne hranite, ohranjajte varno razdaljo.**

2

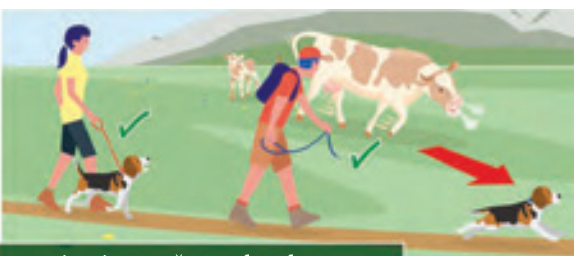
Vedite se mirno in **ne plašite pašnih živali.**

3

Krave dojlje ščitijo svoje teličke. Poskrbite, da se vaši psi ne bodo približevali kravam dojljam.

4

Pse imejte ves čas pod nadzorom in na kratkem povodcu. V primeru napada pašne živali, psa takoj spustite s povodca.

5

Na planinah in pašnikih ne zapuščajte pohodniških poti.

6

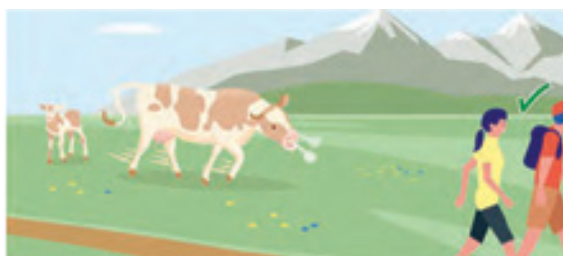
Če vam pašna žival zastavi pot, jo obidite na največji možni razdalji.

7

Če se vam pašne živali približajo: ostanite mirni, ne obračajte jim hrbta, živalim se izogibajte.

8

Ob prvih znakih nemira živali hitro zapustite pašno površino.

9

Ograje je treba upoštevati. Kjer so vratca, jih uporabite, za sabo dobro zaprite in hitro prečkajte pašnik.

10

Spoštujte naravo, živali in ljudi, ki delajo na planinah.

RAŠICA (642 M), VRH STANETA KOSCA – Z OŠ MIŠKA KRANJCA IZ GAMELJN NA RAŠICO

STANISLAV KRAGELJ

Izlet je bil razpisan za v soboto, 30. 3. 2019. Od šole smo se podali peš med hišami in čez travnik do avtobusne postaje LPP v Šentvidu. Med čakanjem avtobusa smo si krajšali čas z izdelovanjem vozlov.

V Srednje Gameljne smo se pripeljali do začetka markirane poti, ki se prične na končni postaji. Šli smo preko mostu, nato skozi naselje in mimo stare opekarne do gozda. Po gozdni poti na Rašico smo spoznavali pomladno cvetje in različne vrste dreves. Pri planinskem domu smo imeli postanek za malico in žigosanje dnevnikov.

Povzpeli smo se na razgledni stolp, ki stoji na vrhu Staneta Kosca. Razgled z vrha stolpa je izjemen. Otroci so prepoznali Ljubljanski grad in Šmarno goro, našli smo tudi Spodnje Gameljne, od koder smo začeli naš izlet.

PLANINSKI TABOR – PLANINA PRI JEZERU, 10. –14. JUNIJ 2019

BOJANA BURNIK

Prva skupina otrok je prišla na Planino pri Jezeru v ponedeljek, 10. 6. 2019. S pomočjo vodnikov Toma, Raša in Staneta ter spremljevalcev Katarine, Tare, Klemena, Ines, Maruše, Milenke in Bojane je skupina v suhem vremenu prisopihala na cilj. Že od daleč so nas pozdravili prijeten glas harmonike in nasmejani obrazi Iva, Olge in Mari.

Prvi dan smo spoznavali prostore v koči, po kosilu pripravili postelje in se razpakirali. Popoldan smo se sprehodili okoli jezera in se poigrali pred kočo.

Sreda se je začela z budnico harmonike in petjem. Vreme je bilo sončno in po zajtrku smo se kaj hitro odpravili na izlet. Čakala nas je Planina v Lazu. Zelo dobro smo hodili in kmalu prispeli na cilj. Seveda brez prave planinske malice ne gre. Kruh, salama, sir, jabolko in dober tek. V dveh skupinah smo si ogledali sirarno. Spoznali smo sirarja Gregorja, ki nam je razkazal svoj stan in povedal ter pokazal, kako izdeluje sir.

Naslednje jutro nas je zbudil glas harmonike in začudene otroške oči so začele kukati iz sob. Le kaj se dogaja na hodniku? Hitro smo se umili in oblekli ter odšli na zajtrk.

Siti in veseli smo se odpravili proti planini Dedno polje. Želeli smo izkoristiti lepo vreme, narediti prve planinske korake in se nagledati okolice. Pot nas je potem peljala do lovske koče, kjer smo pojedli malico. Pri vračanju z izleta so nas presenetili psi reševalci. Prijazni kužki in njihovi gospodarji so nam popestrili že tako lep dan.

Po vrnitvi z izleta nas je že čakalo slastno kosilo. Po počitku pa smo praznovali Ajdin rojstni dan. To je bil prav poseben dan za Ajdo, kajti praznovanje nam je popestril njen nono, ki nas je obiskal in nam igral na klarinet. Mi pa smo veselo prepevali in plesali. Pri igranju se mu je pridružil tudi Ivo s harmoniko. Zabava se je nadaljevala z baloni in sladkanjem s češnjami. Zaključek pa je bil najbolj zabaven, kajti z vodnimi baloni smo ciljali manjšo skalo pri koči. Res je bilo lušno.

Druga skupina pa je imela seznanitev s planinsko opremo, plezanje v bližini koče in kasneje še sprehod do koče gorskih reševalcev.

No, v četrtek nas je čakal izlet na Viševnik in naprej na zgornji Viševnik, kjer je Tomo otroke presenetil s snegom. Prinesel jim je eno velikooo kepo in zabava se je lahko začela. Na prostornem travniku so otroci imeli čas za igro, raziskovanje okolice in ustvarjanje z naravnim materialom.

Najbolj zanimivo pa je bilo popoldne, saj je »mlade dolinske uši« čaka planinski krst. Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina je imela s Tomom in Rašem planinski krst, naši skupini pa je Stane pripravil prikaz planinske opreme in potem še plezanje. Kasneje pa smo imeli krst tudi mi. Vodniki so se dobro pripravili, prav tako tudi otroci. Ti so pametno odgovarjali in pogumno prenašali kar precejšnje število zelenih udarcev po riti. Z novimi planinskimi imeni smo zadnjo noč prav sladko zaspali.

Prebudili smo se v sončno petkovo jutro. Zapakirali smo še zadnje stvari, se poslovili od zelo ustrežljive in simpatične ekipe in jo ob petju mahnili proti Vogarju.

In že smo bili skoraj v civilizaciji, še kombi in dolina je tu. Mlade planince smo nagradili s sladoledom in se polni lepih doživetij odpeljali domov.

Katarina, Tara, Klemen, Ines, Maruša in Bojana vam pošiljamo planinske pozdrave!

PLANINCA – IZLET, RAZPISAN ZA SOBOTO, 25. 5. 2019

STANISLAV KRAGELJ

Krožna pot: Jezero–Planinca–Sv. Ana–Jezero – z Osnovno šolo Miško Kranjec

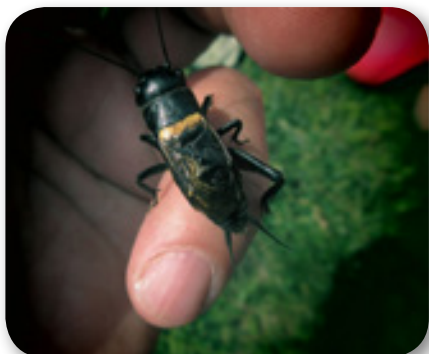
Udeležencev: otrok 11

Pred Kozolcem na avtobusni postaji LPP, kjer smo imeli zbor, se nas je zbralo 14 udeležencev. Odpeljali smo se do končne postaje Jezero. Na prvem razpotju, kjer so smerne table, smo se razgledali in pogovorili o načrtovani poti.

Pot smo nadaljevali v smeri Preserij, kjer smo uživali v nabiranju gozdnih jagod. Po krajšem vzponu na Sv. Ano smo se ustavili na gugalnicah in uživali v gujanju. Nudil se nam je lep razgled po Barju, kjer se vije reka Ljubljanica in kjer je speljana železniška proga in ceste proti Ljubljani.

Na vrtovih smo prepoznali vrtno cvetice. Ob poti smo našli nekaj medonosnih rastlin in njihove opraševalce. Srobot, ki je visel z drevesa, nam je služil kot gugalnica. Na robu travnika smo našli slepca, ki sta se hitro skrila pod listje. Na Planinci pri cerkvi Sv. Tomaža smo malicali. Po travniku smo iskali murnove luknjice in enega smo s travno bilko tudi zbezali iz nje.

Sestop do Jezera nam je hitro minil, ob jezeru smo našli rogoz in cvetoče perunike. Nad Krimom je zagrmelo, mi pa smo se še pravi čas vkrcali v mestni avtobus LPP-ja.

OBLAČNO S PRŠENJEM, PA VENDAR JASNO IN VEDRO

MARUŠA REYA

Takole se lahko glasi bistrumni nesmisel, ki je možen, kadar gremo na izlet z našimi »brati« iz Slovenskega planinskega društva Trst. V njihovi organizaciji greva z Juretom rada, saj vedno pogruntajo take destinacije, na katerih še nisva bila. Sicer moram reči, da sem imela kar nekaj predsodkov, da bi šla gledat »vojaški muzej«, uradno Park vojaške zgodovine. Vse skupaj se mi je zdelo kot nekakšna militantna propaganda. Potem pa sem v glavi obrnila zadevo in si jo predstavila drugače – vojaška zgodovina kot del spomina in opomin vsakemu narodu, naj se vojne ne bi dogajale... (pa se, kljub temu, vedno znova in znova...)

Kakorkoli, v sitnem oblačnem jutru tistega 19. maja 2019, start avtobusa z dvajsetimi »prostovoljci« izpred LPP-ja. Dvajseterica se posedemo, nekaj pa jih je zaradi slabega vremena odpovedalo in takoj smo sklenili, naj jim bo kar pošteno žal. Kot običajno nas vodja izleta Tomo R. seznani z osnovnimi podatki o izletu in opraviči Hermana, ki je bil operiran na kolku – je torej opravičeno in upravičeno odsoten, in nas lepo pozdravlja. Tomo nas opozori, da je letos 39-letnica pobratenja s Tržačani in da bomo torej prihodnje leto okroglo 40-letnico praznovali na Planini pri Jezeru. Uh, se že veselimo! Tam bomo slavili, potrdili in obnovili to zgledno in iskreno bratovščino. Torej ne pozabimo!

S Tržačani smo zmenjeni ob 8.30 v Pivki, prav pred muzejem. Pozdravijo nas številni prijatelji, ki so že tu, pa tanki in vihrajoče zastave.

Komaj se utegnemo med seboj pozdraviti, stisniti roke in ugotoviti, kako je pol leta in več minilo prehitro, že med nas prirentači silak Martin Krpan,

menda tu nekje okoli Svete Trojice doma. Da mu ne damo spati, pravi! Ampak ko je že tu in ga radovedno sprašujemo, kako in kaj, ga nejevolja zapusti in prav rad pove svojo zgodbo, kako da ga je neke zime, ko je angleško sol tovoril, srečal presvetli cesar z Dunaja, ki se ni mogel načuditi, kako je Martin svojo kobilico zlahka dvignil in jo prestavil s poti, da je lahko kočija z njegovo cesarostjo peljala mimo. Ga je zato povabil na cesarski dvor na Dunaj, kjer je že nekaj časa zgago delal Brdavs. In tako naprej poznana zgodba, ki jo je v narečju zelo pisano in doživeto pravil tale naš Martin Krpan. Na koncu se poslovijo in se v preobleki vodiča pojavi ponovno med nami.

Spet sta bili na voljo dve možnosti: tisti, ki ne bi zmogli pre-dolge hoje čez Primoža na Šilentabor, naj ostanejo tu in si ogledajo Park vojaške zgodovine.

Preden se ločimo, nas pogostijo še z »krepkimi namočenimi zelišči« in izvrstnim pecivom vseh sort in oblik. Kar ne moremo nehati. Res se vedno potrudijo, ti naši gostitelji iz čezmejnega Trsta in okolice.

Po dobri uri hoje se ustavimo pri podzemni stari italijanski utrdbi Alpskega zidu na Primožu, naredimo nekakšno polkrožno pot, pridemo nazaj na cesto, in ker je pred nami še kar zajeten del poti, z Nevenko ugotoviva, da je to najin maksimum in se, seveda z vednostjo in »dovoljenjem« vodiča, po isti poti vrneva nazaj. Pot navzdol je malo bolj zoprna, saj je zemlja razmočena, kamenje pa drsi in morava kar paziti. Glavnina, ki nadaljuje pot, pa se je raztegnila v dolgo kolono in zadnji so malo izgubili stik s prednjimi, ki so se že vračali, ko ti še na vrh Šilentaborja niso prišli. Ja, veliko jih je, ki pač hodijo bolje. Šilentabor pa je res lepa razgledna točka s panoramskim razgledom, sicer pa največja slovenska protiturška utrdba.

Planinci se vrnejo okoli enih, nekaj pa si nas je ogledalo prostore z rekviziti, eksponati, dokumenti in celo malo

podmornico. Zanje bi se bilo potrebno posebej naročiti in plačati, saj je bil ogled notranjosti voden. Imajo tudi zanimivo veliko trgovino s spominki, drobnim tiskanim materialom, pa tudi kantino s tipičnimi jedmi s tega konca.

Pisano dopoldne se je torej prevesilo v obetajoče popoldne, saj nas prevozna sredstva – naši bratje so se pripeljali tudi z osebnimi avtomobili – odpeljejo v prijetno gostilno, kjer so nas ekspresno hitro postregli z zelo dobrim kosilom. Na koncu seveda tudi slaščica ni manjkala, kava in pijača pa, kakor je kdo naročil. S polnimi želodci smo postali malce lenobni in po protokolu – poslovnih besedah obeh predstavnikov oziroma predsednikov društev, se začnemo počasi odpravljati vsak v svojo smer.

Lepo smo se imeli – spet!

POHOD DELAVCEV JAVNEGA PODJETJA LJUBLJANSKI POTNIŠKI PROMET NA PLANINO PRI JEZERU, 15. 6. 2019

TOMO RUSIMOVICH

Letos smo po nekaj letih ponovno organizirali »Pohod delavcev LPP na Planino pri Jezeru«. Za dobro organizacijo in izvedbo izleta smo skupaj poskrbeli Svet delavcev LPP, Kolesarsko društva LPP in Planinsko društvo LPP. Vsi udeleženci so uživali tako na pohodu kot tudi v gostoljubnosti naše koče na Planini pri Jezeru. Zaradi slabega vremena so vsi udeleženci prehodili le pot iz Stare Fužine preko Vogarja na Planino. Upam, da se naslednje leto spet vidimo v večjem številu in popestrimo dogodek še s kakšnim planinskim športnim tekmovanjem ter v akcijo vključimo tudi gorske kolesarje. Želeli bi, da bi dogodek prerasel v »team building« za zaposlene v podjetju LPP, saj je to najpomembnejša investicija, ki jo lahko podjetje naredi za svoje zaposlene.

Plakat, ki je vabil na izlet.

»Kralji žara« so se izkazali in uspešno krstili naš nov plinski žar.

Malo nas je zmotil dež, a je bila kuhinja hitro pod streho.

Gasilska slika pred odhodom v dolino

SPLETNA STRAN NAŠE KOČE V ANGLEŠKEM JEZIKU

TOMO RUSIMVIČ

Kar dobro leto se je medila ideja o spletni strani naše koče na Planini pri Jezeru v angleškem jeziku. Povod za to razmišljanje je bil povečan obisk tujcev na naši koči in posledično tudi ogromno mejlov, v katerih nas tuji planinci sprašujejo glede rezervacije ležišč, ponudbe v koči (cene), o možnosti izletov v okolico, o zahtevnosti posameznih poti in še marsikaj drugega. Rezervacije prenočišč se začnejo že takoj po novem letu in naša Nina se včasih počuti, kot da dela v turistični agenciji. Imamo srečo, da ji dopisovanje v angleščini ne dela težav.

Pred dvema mesecema smo se usedli Helena, Gregor in jaz in zastavili vsebino nove spletne strani. Poskrbeli smo za prevode vsebin o koči, Grega je vse to lepo zložil in spletna stran je bila objavljena na internetu. Na angleško spletno stran se s slovenske verzije prehaja s klikom na angleško zastavico v desnem zgornjem kotu in obratno.

Obiskovalcev spletne strani ne manjka, tako tudi naše društvo počasi sledi digitalizaciji, ki vsak dan bolj posega v naše življenje. Aktivni smo tudi na FB strani <https://www.facebook.com/planinskodrustvolpp/>.

Preizkusite našo novo pridobitev na povezavi: <http://www.pdlpp.si/en/> in predlagajte dopolnitve ali izboljšave.

News:

SUMMER TRAFFIC REGIME IN BOHINJ
More information

KOČA NA PLANINI PRI JEZERU IS OPENING ON 1 JUNE 2019

Contact
Alpine Club LPP
Celovška 160
1000 Ljubljana,
Slovenia
E-mail:
pdlpp1974@gmail.com
Phone no. of
Koča na Planini pri Jezeru:
+386 51 632 738
(from 1.6. to 30.9.)

Weather forecast
Koča na Planini pri Jezeru mountain hut

Follow us

Facebook, Twitter, Instagram icons

ŠE UTRINKI Z ZBORA ČLANOV, 22. 2. 2019

IZLETI PD LPP 2019/20

datum, dan	izlet	zaht.	čas hoje	vodnik
MAREC 2019				
2. 3. so	Grintovec	S	8 ur	Janez Medved
9. 3. so	Kofce gora	S	6 ur	Stanislav Kragelj
30. 3. so	Zgornji Plot	S	4 ure	Stanislav Kragelj
APRIL 2019				
6. 4. so	Pufijev pohod	L	2 - 3 ure	Tomo Rusimovič
14. 4. ne	Suhi vrh	L	5 - 6 ur	Marinka Koželj Stepic
20. 4. so	Sabotin	L	5 ur	Franc Bergant
MAJ 2019				
2. 5. če	Glinščica	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
11. 5. so	Krniška glavica	S	7 ur	Stanislav Kragelj
19. 5. ne	Srečanje PD LPP in SPD Trst	L	3 ure	UO PD LPP
25. 5. so	49. Tabor ljubljanskih planincev na Vogarju	L	4 ure	Franc Bergant
JUNIJ 2019				
15. 6. so	Dan planinskih doživetij PZS na Lisci	L	4 ure	Marinka Koželj Stepic
22. 6. so	Lovrenška jezera (naravovarstveni izlet)	L	5 - 6 ur	Marinka Koželj Stepic in Sonja Modlic
JULIJ 2019				
6. 7. so	Skuta	ZZ	8 - 9 ur	Janez Medved
13. 7. so	Jerebica	Z	7 ur	Stanislav Kragelj
20. 7. so	Mahavšček	L	7 - 8 ur	Janez Medved
AVGUST 2019				
17. 8. so	Kraljeva špica	Z	5 ur	Stanislav Kragelj
23. - 25. 8. pe-ne	Planinarjenje po Fužinskih planinah	ZZ, Z, L	8 ur 4 - 5 ur	UO PD LPP
SEPTEMBER 2019				
14. 9. so	M. Mojstrovka	ZZ	6 ur	Stanislav Kragelj
21. 9. so	Šplevta	Z	8 ur	Janez Medved
28. 9. so	Kalce - Srnjak	L	4 ure	Franc Bergant
OKTOBER 2019				
5. 10. so	Vrhovi nad Soriško planino	L	4 - 5 ur	Tomo Rusimovič
19. 10. so	Lašček	L	5 ur	Marinka Koželj Stepic
NOVEMBER 2019				
10. 11. ne	Kostanjeva nedelja	L	3 ure	UO PD LPP
23. 11. so	Izlet v neznano	L	3 ure	UO PD LPP
DECEMBER 2019				
7. 12. so	Krim	S	3 ure	Stanislav Kragelj
14. 12. so	Srečanje pr'Mehačk	S	3 ure	UO PD LPP
JANUAR 2020				
11. 1. so	Kališče	S	5 ur	Stanislav Kragelj
25. 1. so	2. Tradicionalni pohod na Planino pri Jezeru	S	6 ur	Stanislav Kragelj
FEBRUAR 2020				
1. 2. so	Kamniško sedlo	S	7 - 8 ur	Janez Medved
15. 2. so	Potoška gora	S	5 - 6 ur	Marinka Koželj Stepic

Legenda:

L - lahka tura
Z - zahtevna tura

ZZ - zelo zahtevna tura
S - snežna tura